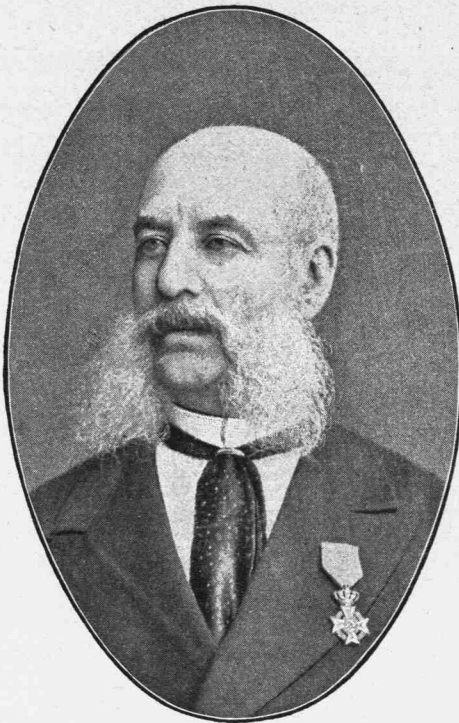

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΙΝΗΣ

ΜΙΑΝ ημέραν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1894, ἐβδομηκοντούτης παρέδωκε τὴν ψυχὴν του, ἄσπιλον καὶ λευκὴν εἰς τὸν Πλάστην, ὁ **Γεράσιμος Μπίνης**, ἀνώτερος πολιτικός ὑπάλληλος, ἥρεμος καὶ γλυκὺς καὶ πλήρης εἰρήνης.

Γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς Γάλλου, κατελθόντος ἐν Κεφαλληνίᾳ, μετὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀποκατάστασιν, κατετάχθη νεαρῶτατος εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξελθὼν αὐτῆς, μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς ὡς ἀξιωματικός. Εἰς τὸν στρατὸν ὅμως δὲν ὑπηρετήσεν ἐπὶ πολὺ, ἀναγκασθεὶς, ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ γεννητόρος του, νὰ παραιτήσῃ τὰς ἐπιμιδαίαι του καὶ νὰ παραμείνῃ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὡς προστάτης τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Διὰ νέον, ὡς τὸν **Γεράσιμον Μπίνην**, μία τοιαύτη ἀπόφασις, πολλὴν ἐνεῖγε τὴν σκληρὰν θλίψιν, ἀλλὰ διὰ νέον, ἐπίσης τοιοῦτον, οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς ἠνοίγοντο πάντες ἐλεύθεροι.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς ὁποίας διετέλει τότε ἡ Ἐπτανήσος, μεταξύ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε διὰ τὰς ἀνωτέρας δημοσίας αὐτῆς θέσεις, συγκατέλεξε, ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν του καὶ τὰς πολλὰς του ἀρετάς, καὶ τὸν **Γεράσιμον Μπίνην**, εὐρεθέντα καὶ κατὰ τὴν μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῆς Ἐπτανήσου, Διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας Κεφαλληνίας. Αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς παρέσχεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν, ὑπηρεσίαι ὑπαλλήλου καὶ πατριώτου, δὲν παρῆλθον ἀπαρατήρητοι, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀμέσως ὡς ἐπεξέτεινε τὰ δικαιώματά της καὶ ἐπὶ τῆς Ἐπτανήσου, τὸν προσέλαβεν

πάραυτα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς, ἀναθέσασα εἰς αὐτὸν περιφανὲς ἀξίωμα. Τὸν *Γεράσιμον Μπίνην*, ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία διώρισε τότε νομάρχην.

Ἄλλ' ὅτι δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ ἰδιαίτερος τὸν ἄνδρα, εἶναι ὁ μετέπειτα ὑπηρεσιακὸς αὐτοῦ βίος. Προτιμήσας τῶν τιμητικῶν θέσεων, θέσει δράσεως καὶ ἐργασίας οὐσιαστικωτέρας, διωρίσθη ταμίης πρώτης τάξεως ἐν Κερκύρα, ἔνθα ἐπὶ 15 ἔτη δλόκληρα, ἔμενον ὑπηρετῶν καὶ παρουσιάζων τὸν μονουχὶ ἐκλείψαντα ἐκείνον τύπον, ὑπαλλήλου συνουσιόζων, ὅ,τι εὐγενὲς καὶ ἀφατρίαστον καὶ ὑψηλὸν καὶ ἐπίζηλον δύναται νὰ στολίσῃ ἄνδρα εὖορκον, ἀδαμάντινον τὸν χαρακτῆρα ἔχοντα, ἀνώτερον κατὰ πολὺ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν. Ἡ δεκαπενταετία ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ *Γ. Μπίνης* διηύθυνε τὸ ταμεῖον Κερκυρας, θὰ μείνῃ μοναδικὴ ἴσως διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν μας. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκτιμήσασα τότε τὸ ἔργον τοιοῦτου ὑπαλλήλου, τὸν ἐτίμησε διὰ παρασήμου, προαγαγοῦσα συγχρόνως αὐτὸν εἰς Ἐλεγκτὴν τοῦ Συνεδρίου, καὶ δι' ἀναλόγων προβιβασμῶν κατόπιν τιμήσασα ἰδιαίτερος τὸν ἄνδρα. Ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πατρίδος παρέμεινε συνεχῶς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν, ὑπὸ τῶν ἐτῶν πλέον καμφοθεῖς, ἐζήτησε τὴν σύνταξιν του καὶ ἀπεμακρύνθη τῆς ὑπηρεσίας, ἀφήσας δυσαναπλήρωτον ἐν αὐτῇ κενόν.

Τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐτίμηθη ὁ ἀλησμόνητος πρεσβύτες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, οὐδὲν προσέθετεν εἰς τὰ στήθη του, τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἀπήστραπτον ἀπὸ τιμὴν ἀγήρω.

Τοιοῦτος ἐν ἐλαχίσταις γραμμαῖς ὁ *Γεράσιμος Μπίνης*· εὐπατριδὲς τὴν μορφήν καὶ τὴν ψυχὴν, τύπος ὠραιοτάτου ἀνδρός, διατηρηθεὶς καὶ μέχρι τοῦ γῆρατός του, τοῦ εὐθαλοῦς καὶ ἐπιβάλλοντος καὶ κατακτῶντος, ἀνὴρ ἐξαιρετικῆς καὶ ἐπιζήλου μορφώσεως, κάτοχος τέλειος ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἐπιφθονος οἰκογενειάρχης, ἀναθρέψας τὰς τρεῖς θυγατέρας του — ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο, διακεκριμέναι οἰκοδόσποιαι τῆς Πρωτευούσης — δι' ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως σπανίας καὶ ἀρχαϊκῆς, φυσιογνωμία ὑπαλλήλου ἀνωτέρου, διὰ τὴν παράστασιν τοῦ ὁποίου δὲν ἐξαρκούσιν οἱ συνήθεις χαρακτηρισμοί.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς πατρίδος μας, ἃς τεθῆ ὡς ὑπόδειγμα ὁ βίος τοῦ Ἀνδρός, ὃν σκιαγραφοῦμεν, ὡς ὑπόδειγμα ἐξάίρετον συνειδησεως, ἀόκνου ἐργασίας καὶ τιμῆς. Ἡ «*Ποικίλη Στοὰ*» δημοσιεύουσα τὴν εἰκόνα τοῦ *Γερασίμου Μπίνη* καὶ εἰς ὀλιγίστας γραμμὰς ὑποδηλοῦσα τὰς πλήρεις χρησιμότητος ἡμέρας τοῦ βίου του, σπένδει δάκρυ θερμὸν ἐπὶ τοῦ τάφου του, ἐπὶ τοῦ τάφου, ὅστις ἐκλείσει διὰ παντός εἰς τὰ βῆθη του, τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνον γέροντα, τὸν εὐγενῆ καὶ γλυκύν, τοῦ ὁποίου δλόκληρος ἡ ζωὴ κατηναλώθη, ἐργατικὴ καὶ ἐντιμος καὶ ὑποδειγματικὴ. Τοιοῦτοι ἄνδρες σπανίζουσι δυστυχῶς τὴν σήμερον, τὸ ἔργον μας δὲ λογίζεται εὐτυχές, ὡσάκις μᾶς δίδεται ἀφορμὴ, ἐκ τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ βορβόρου, νὰ παρουσιάζωμεν τοιοῦτους λαμπροὺς χαρακτῆρας.